

Forskningsmidler: Der er gennem årene, også med SF's hjælp, blevet afsat flere og flere midler til forskning. Universiteter i vækst er et eksempel. Gennem de senere år er forskningsmidlerne blevet forøget med, jeg kan ikke huske det præcise tal, men det er i størrelsesordenen 200-300 mio. kr.

På finansloven er der aftalt øgede midler til forskning i forbindelse med IT-højskolen, og i øvrigt er der på finanslovsforslaget, som det er fremsat af regeringen, igen i år afsat flere midler samlet set til forskning. Det har bare ikke været til debat under forhandlingerne omkring finansloven. Det står i forslaget, der blev offentliggjort i august i år, og derfor er de selvfølgelig også med i det, man stemmer for i dag, hvis man i øvrigt stemmer for finansloven, og det er SF hjertelig velkommen til at gøre.

Så vil jeg gerne udrydde et par misforståelser. Hr. Søren Kolstrup siger, at danskerne arbejder mere end andre. Det er faktisk ikke rigtigt, det er det faktisk ikke. Danskerne har flere ferieuger, end man har i noget andet land, og hvis man ser på det over et livsforløb, arbejder danskerne ikke mere end andre. Vi ligger nogenlunde i gennemsnit med de lande, vi plejer at sammenligne os med. Men det er jo et spørgsmål, som ikke kan ændre vores diskussion her. Jeg ved godt, at det ikke er det, der skal overbevise hr. Søren Kolstrup om regeringens forslag. Jeg giver det bare som en lille oplysning ved siden af.

Så siger fru Christine Antorini meget rigtigt, at vi har fået ros af OECD for de unge, der er personligt meget udviklede og har nogle kvaliteter, som ikke uden videre måles over karaktererne. Det er jo fuldstændig rigtigt, og det er jo også det, mange af os har brugt som argumentation, når vi er blevet mødt med internationale analyser om, hvorvidt danske børn og unge fagligt kan det samme som tilsvarende aldersgrupper i andre lande.

Jeg synes også, man skal være lidt forsigtig med at bruge disse citater fra forsiden af Jyllands-Posten forleden dag til at sige, at kvote II er den eneste saliggørende vej ind i systemet. Vi ved jo ikke, hvilken hvilken vej de unge, der er blevet spurgt og interviewet og citeret, er gået. Vi ved jo faktisk ikke, om nogle af dem, der har svaret, er gået direkte fra gymnasiet ind på en videregående uddannelse. Det kan vi ikke se ud af avisen.

Men lad os holde fast i de kvaliteter, der er samlet i det danske uddannelsessystem fra fol-

keskolen og hele vejen op, og i, at personlighedsudvikling, udvikling i demokratisk forståelse og måden at håndtere samfundsudvikling og samfundsdebat og demokratiet på som sådan er en del af det danske uddannelsessystem og tradition. Det er der da heller ingen partier der sætter spørgsmålstegn ved, og det ændres jo ikke ved, at vi prøver at skifte fra den massive tilgang til brug af kvote II til en mere relevant indgang til videregående uddannelser.

Til allersidst skal jeg gøre opmærksom på, at gennemførelsen af lovforslaget vil ske via forhandlinger med de enkelte uddannelsesinstitutioner. Meroptaget vil blive givet de steder, hvor institutionen selv mener, det er forsvarligt, og hvor de har mulighed for at leje lokaler eller på anden måde skaffe lokaler, og hvor der er undervisere, der er kvalificerede til at varetage den undervisning.

Den forhandling går i gang, lige så snart lovforslaget er vedtaget og vi har flere uddannelsespladser, flere midler. Og vi håber sandelig, at de bliver brugt, og at vi får et større optag af unge til næste sommer og gennem de næste år, end vi har haft de foregående år. Der har været danmarkrekord de foregående år. Den vil vi gerne fortsætte.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Blot for at rette enhver misforståelse: Jeg håber virkelig også, at de uddannelsespladser bliver brugt. Min bekymring går på, om de bliver brugt. Ellers ville det være ærgerligt i forhold til de gode intentioner, jeg kan høre der er fra regeringens side.

Jeg har et spørgsmål. Jeg kunne forstå på det sidste, ministeren sagde, at det her vil ske i dialog med de videregående uddannelser. Det går man nemlig i gang med nu. Jeg vil godt spørge endnu en gang: Vil det sige, at man ikke i sidste ende vil bruge muligheden for at give dem et pålæg om fordeling af optagelseskapaciteten mellem kvoterne og fastsætte regler om kvote II? Vil det alene være en dialog, hvor det i den sidste ende er de videregående uddannelser selv, der vurderer, om de er i stand til at optage flere, eller vil man bruge muligheden for pålæg?

Jeg vil også spørge ministeren: Ministeren siger, at det ikke er til at forstå, hvordan man kan være imod det her lovforslag. Hvordan kan det så være, at det rent faktisk blev indført med universitsloven i 1992, at man gav den be-